SPLINTEN

Jeg kan godt lide Dem skriver en tyveårig digter
til mig.
Ordenes kommende tømrer.

Hans brev dufter af brædder.
Hans muse slumrer endnu i rosens ved.

I det litterære savværk en ambitiøs støj.
Lærlinge stryger det troskyldige sprog med fernis.

Tilskærer sætningers forlegne krydsfiner.
Høvlet med haikuhøvl.

Problemer begynder med
en splint sømmet ind i hukommelsen.

Det er vanskeligt at tage den ud
og endnu vanskeligere at beskrive den.

Spånerne flyver. Englenes skrog.
Støv helt op til himlen.

TIDERNE_I herberget-Lipska.indd 11 09/04/11 12.12